

Vážená paní, vážený pane, moje postavení
není vidět.

Jako další jiny děti ulice jsme žili bez do-
mova. Vyrůstali jsme po různých ústavech a
dětských domovech. Nebo rovnou na té ulici.
Nepoznali jsme domov takovej ten, jako mají
ostatní, to bychom chtěli mít. Sami si pomoc
nedokážeme.

Jo, je tu naštěstí někdo, kdo nám pomoc
může. Je to Projekt Šance. Mnohým z nás
už pomohli.

Prosím vás proto, jakožto za všechny ty děti
ulice POMOŽTE těm, který nám pomáhají
prosím.

Děkuje vám Robin (ten z té fotky)

...text v originálním znění

Vážená paní. Vážený pane. 20 let Projektu Šance se naplnilo, ale naše práce a poslání pokračují dál. Pomáhali jsme, pomáháme a i nadále bychom chtěli pomáhat těm, ke kterým osud nebyl příznivý a kteří si sami pomoci nedokážou. Českým „dětem ulice“. Vytváříme pro ně programy, aby se postupně učily měnit svůj život k lepšímu a byly samostatné. Najít si práci, mít domov a rodinu, to jsou s klienty naše cíle a ty neměníme. Cesty a programy, jak toho dosáhnout, musíme však permanentně přizpůsobovat našim klientům a současným potřebám doby.

Streetcentrum, které provozujeme ve spolupráci s městskou částí Praha 1, funguje od roku 1998 a nabízí PRVNÍ POMOC V NOUZI. Pračky, sušičky, sprchu, základní hygienu, jídlo, pití, oblečení... Pro nás to jsou sice nutné, ale spíše sekundární služby. Tím hlavním je pro nás to, že se klienty snažíme vést k tomu, aby vedle nás získali pracovní/sociální/životní návyky a dokázali žít bez podpory společnosti. Ne vždy se nám to bohužel daří, ale každý rok pozitivně ovlivníme osud desítkám klientů, kteří se spolu s námi vydají na novou cestu. Ne vždy ji dokončí. Často s nimi musí Láslzlo začínat opakovaně a často je musíme nechat si „natlouct noš“, aby pochopili, že směr, kterým se je snažíme vést, je pro ně ten správný.

Třeba Robert, přestože jsme pro něj byli poslední šancí před vězením, dal přednost spaní v křoví. Štefan o změně svého osudu raději jen mluvil, než aby o svůj osud začal bojovat. Pepa vůbec nezvládá život – práci, bydlení na ubytovně ani najít si někoho, s kým by mohl jít životem a nebýt sám. Doufá, že paní doktorka a léky, nebo rovnou hospitalizace mu pomohou žít. Často bohužel nemůžeme víc než poradit. Na druhé straně jsou ale ti, kteří se naslouchat snaží a informují nás o změnách k lepšímu. Milan se dokonce přihlásil do RODINY „dětí ulice“ a hledá svoje štěstí a spokojenost. Andrej si také od té doby, co se učil vedle Láslzla, drží práci a snaží se prosadit. A Mario rovněž tak, i když nás uzavřel s kapitolou života, na kterou už nechce myslet. My jsme přes všechny potíže rádi, že se jim daří a že nejsou sami. Mnozí klienti ale zatím zůstávají v půlce cesty. Karel. Martin. Petr. Erik. Vojta. Jirka. Helena. Radek. Roman. Michal. Honza. Jirka... a další, kterým bychom chtěli pomoci změnit život. Velmi si proto vážíme Vaší podpory, vážená paní, vážený pane, díky které my v Projektu Šance můžeme pomáhat. **Děkujeme Vám.**

1. Když nám Martin říkal, že spí pod schody, představovali jsme si schody, po kterých lidé přicházejí do svých domovů. Byl to ale výklenek vedle schodů, kde často spal a který se stal v Praze jeho domovem. Byl mladý a chtěl žít – užívat si. Několikrát to zkoušel i v pracovní terapii v Domě Šance, ale vždy se mu to zdálo příliš náročné. Ráno vstát, jít do práce, snažit se změnit život, myšlení... nakonec se mu ale poštěstilo. Nejde životem opuštěný, pracuje a sám se podivuje, jak se jeho život změnil. 2. Aby si Lucka vážila současně příležitosti, musela si projít nepěknými zážitky. Přestože se k nám v jednu chvíli otočila zády, dostala novou příležitost, aby mohla žít samostatně. Má teď brigádu v hotelu Hilton, snaží se navštěvovat i pracovní dílnu a těší se na to, co klientům Láslzlo zase uvaří. S MUDr. Šimovou (vpravo) a sestřičkou Janou Zelenkovou, DiS. (vlevo), se Lucka vyfotila při vstupní zdravotní kontrole. 3. I když se Martinovi v poslední chvíli nepoštěstilo zvládnout nástup na „velkou brigádu“ podle dohody, našel rychle náhradní řešení, které ho sice trápí, ale má díky němu bydlení a jinou brigádu. Těší se ale, až v prosinci změní výhybku ve svém životě, aby se mohl vrátit do Domu Šance a mohl růst vedle Láslzla. Často je bohužel důležité, aby klienti ochutnali ovoce, které přináší jejich chybný přístup k životu. Nikdy ale nejsou sami, je-li jen malá možnost pomoci jim. 4. Petr je v polovině cesty. Chápe, že ze svého života musí odstranit i „lehké drogy“, aby měl čistou hlavu a mohl dělat správná rozhodnutí. V posledních měsících krok za krokem roste, a i když to je cesta šneka, leze kupředu. A z toho máme radost.

Vážená paní, vážený pane, prosíme, podpořte nás. Projekt Šance je především smysluplná a účinná pomoc pro ty, kteří ji potřebují. I když klientům, českým „dětem ulice“, umíme pomoci s oblečením a jídlem, je naší hlavní prioritou stabilizovat je a pomoci jim, aby změnili svůj život, našli si práci, bydlení a mohli si jednou sami vytvořit fungující RODINU.

Chcete-li nám pomoci s odměnami pro klienty za práci v Domě Šance:
107-1850570207/0100

Děkujeme Vám.

*Z úsporných důvodů si, prosím, případné potvrzení o daru vyžádejte na tel.:
721 270 250, nebo stačí napsat na info@sance.info.*

Vážená paní. Vážený pane. Je-li naše pomoc ve streetcentru spíše sekundární, pak Dům Šance a pracovní terapie jsou tím hlavním, kde můžeme klientům pomáhat. Díky propiskám, které montují, anebo malovaným svíčkám získávají odměny, ze kterých si platí bydlení, jídlo a další nezbytné potřeby. Navíc ale získávají to, co je v Domě Šance skryté pod linkou – pracovní, sociální a životní návyky, díky nimž jsme při práci s klienty úspěšní. Dlouhodobě se tyto návyky a životní zkušenosti ukazují jako to nejcennější, co si lze od nás odnést a na čem klienti mohou stavět až do konce života.

I když se pro nemoc nemohla paní Jiřina Bohdalová dostavit na benefiční koncert, napsala nám pár řádků. Udělaly nám radost: *Za příkladnou 20letou charitativní činností hodnou obdivu! Vřelé díky hlavně panu Lászlovi a přeji mu dobré zdraví do dalších let. A současně také všem jeho spolupracovníkům, kteří obětavě věnují svůj čas ve prospěch „dětí ulice“. Tleskám vám a děkuji. Vaše Jiřina Bohdalová.* Jistě chápete, že potlesk od takové umělkyně potěší.

A ještě jedno vyjádření nám v tomto roce udělalo radost. Jeho autorem je Jeho Eminence kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský: *Vaši práci velmi rád podpořím svou modlitbou a také svým požehnáním pro Vás, pracovníky Projektu Šance, a také pro Vaše klienty. Ať Vám všem Pán žehná!*

Vážená paní. Vážený pane. Děkuje Vám za dlouhodobou podporu Projektu Šance a všech dětí ulice, kterým se snažíme pomáhat. Věříme a doufáme, že nám bude osud nakloněn, abychom i nadále mohli pomáhat těm, kteří se bez pomoci zmítají jako ztroskotanci, jak se o klientech Projektu Šance vyjádřil už před lety prof. Václav Riedlbauch.

Najdete-li v sobě sílu a chuť pomáhat s námi i nadále, budeme Vám vděční.

Děkujeme Vám.

Za Projekt Šance, o. s.,
a autoři dopisů: Pavel Kozler a Alexandra Opavová

László Sümegh,
koordinátor sdružení 1995–2015

1., 2. Benefiční koncert HVĚZDY PRO DĚTI ULICE k 20 letům Projektu Šance zahájily dvě ze tří patronek Domu Šance, paní Táňa Fischerová a Marta Kubišová, které nás podporují od roku 2003 hlavně svým srdcem. 3. Svým výkonem strhla obecenstvo Petra Janů, které jsme naplánovali samé hity, i když je Petra založena „rockověji“. To si ale mohla užít při společném duetu s Petrem Jandou, který nám od roku 2008 pomáhá jako kmotr pracovní terapie. Oba byli skvělí. 4. Pro mnohé bylo dojemné vystoupení Václava Neckáře, kterého všichni známe od jeho raných kroků po prknech, která znamenají svět... 5. Benefiční koncert jsme mohli uskutečnit díky velkorysému podpoře společnosti BNP Paribas Personal Finance SA, kterou na pódiu Obecního domu zastoupila Ing. Libuše Hošková z marketingu a komunikace, jež se zároveň ujala předání dárku Lászlovi ke 20 letům pomáhaní. Loutku Kluk – dítě ulice pro Lászla vytvořila výtvarnice Vendula Mlatečková z Kostelce nad Orlicí.

1. Dárek a poděkování během koncertu obdržela i ředitelka Nadace Agrofert paní Ing. Zuzana Tornikidis, která ke svému „překvapení“ obdržela sérii propisek s logem nadace. 2. Všechny během koncertu překvapil zakladatel Nadačního fondu pomoci Karel Janeček (vlevo), který přislíbil, že všechny dary, které do konce roku fond získá na podporu „dětí ulice“ z Projektu Šance, znásobí „zlatým řezem“ (násobkem 1,62). Na jeho výzvu okamžitě reagoval jednatel České mailingové společnosti David Frost (uprostřed), který přislíbil, že na podporu kampaně rozešle dopisy, aby kampaň byla úspěšná. László se nestačil divit. 3. Saskia Burešová a Arnošt Goldflam, který ji při moderování koncertu doplňoval, společně překvapili ředitele Obecního domu Mgr. Vlastimila Ježka čokoládovou soškovou soškou na motivy Alfonse Muchy, které se všichni báli i dotknout, natož ji sníst. 4. Ing. Oldřich Lomecký, zastupoval dlouhodobého partnera Projektu Šance – městskou část Praha 1, s níž ve spolupráci můžeme naše služby nabízet klientům v rámci programu PRVNÍ POMOC V NOUZI na Praze 1. 5. Opět po roce navštívil Dům Šance generální ředitel hotelů Hilton pan Michael Specking. Z jeho návštěv v říjnu se už stala tradice, ale dodnes nás překvapuje svou vstřícností a lidskostí, jak se zajímá o osudy jednotlivých klientů a nabízí jim ve spolupráci s Projektem Šance pomoc. Do Domu Šance jej doprovodila Michaela Slabá, manažerka personálního oddělení.

